

VNS 2/2020 vp

Valtioneuvoston selonteko eduskunnalle

Sotilasosaston asettaminen korkeaan valmiuteen osana Alankomaiden, Irlannin, Itävallan, Kroatian, Latvian, Ruotsin, Saksan, Suomen ja Tšekin muodostaman EU:n taisteluosaston valmiusvuoroa 1.7.-31.12.2020

Suomi valmistautuu osallistumaan Saksan johtaman EU:n taisteluosaston (European Union Battle Group, EUBG) valmiusvuoroon 1.7.-31.12.2020. Taisteluosastoon osallistuvat Saksan ja Suomen lisäksi Alankomaat, Irlanti, Itävalta, Kroatia, Latvia, Ruotsi ja Tšekki.

Ennen valmiuosaston asettamista koskevan ratkaisuehdotuksen tekemistä valtioneuvosto kuulee eduskuntaa antamalla sille sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain (211/2006) 3 §:n 3 momentin mukaisesti selonteon. Tasavallan presidentti päättää valtioneuvoston ratkaisuehdotuksesta sotilasosaston asettamisesta korkeaan valmiuteen lain 2 §:n 1 momentin mukaisesti.

Suomen osallistumisesta taisteluosastoon on linjattu tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan (TP-UTVA) yhteisessä kokouksessa 19.6.2019. Suomalaisjoukon kokonaisvalmius on noin 80 sotilasta. TP-UTVA linjasi 9.4.2020 sotilasosaston asettamisen korkeaan valmiuteen sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain 2 §:n 3 momentin mukaisesti. Linjauksen mukaisesti Suomi asettaa valmiuteen panssaritiedustelujoukkueen, jonka osana minilennokkiryhmän, esikuntaupseereita ja kansallisen tukielementin.

EU:n taisteluosastokonsepti ja valmiusjärjestelmä

EU:n taisteluosastot ovat yksi elementti siinä laajassa keinovalikoimassa, joka unionilla on käytettävissään kriiseihin vastaamisessa. Taisteluosastot ovat unionin sotilaallisen kriisinhallinnan nopean toiminnan ja sotilaallisten suorituskykyjen kehittämisen väline. Taisteluosastojen tarkoituksena on vahvistaa EU:n yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja sen keinovalikoimaa kriisinhallinnassa. Lisäksi taisteluosastot edesauttavat jäsenvaltioiden sotilaallisten suorituskykyjen kehittämistä. EU:n taisteluosastot on kehitetty EU:n oman alueen ulkopuolella tapahtuvan kriisinhallinnan välineeksi.

Yleisen kehyksen taisteluosastojen toiminnalle muodostaa vuonna 2004 hyväksytty EU:n taisteluosastokonsepti. Valmiudessa olevan taisteluosaston tulee pystyä aloittamaan kriisinhallintatehtävät kriisialueella kymmenen päivän kuluessa siitä, kun EU:n neuvostossa tehdään päätös kriisinhallintaoperaation perustamisesta. Operaation käynnistämistä koskeva poliittinen päätös voidaan sitten tarvittaessa toimeenpanna nopeasti. Taisteluosastojen käytön mahdollisuuden myötä EU voi tarvittaessa reagoida nopeasti eskaloituneisiin kriiseihin tai katastrofeihin.

Eri maaryhmistä koostuvat EU:n taisteluosastot ovat olleet valmiudessa kuuden kuukauden jaksoissa vuodesta 2007 alkaen. Valmiusvuorossa olevien taisteluosastojen vahvuudet ovat vaihdelleet huomattavasti riippuen osallistuvien maiden asettamasta tavoitetasosta, noin 1000 sotilaasta aina noin 4000 sotilaan vahvuisiin joukkoihin. Yleisesti sotilasterminä taisteluosasto viittaa joukkoon, joka pystyy itsenäiseen toimintaan. EU:n taisteluosastokonseptissa lähdetään noin 1500 hengen vahvuisesta joukosta.

Taisteluosastokonseptin mukaan taisteluosastoa voitaisiin käyttää suhteellisen rajoitettuun ja taisteluosaston koon mukaan mitoitettuun tehtävään, jonka kesto on rajattu. YK:n tukeminen on keskeinen mahdollinen tehtävä. EU:n taisteluosastoa voidaan käyttää joko erillisenä kriisinhallintajoukkona tai osana laajempaa operaatiota. Konseptin mukaan se soveltuu esimerkiksi etujoukoksi jonkin keskeisen kohteen, kuten lentokentän tai sataman turvaamiseen tai rajatun alueen haltuunottoon tai vakauttamiseen ennen laajemman joukon saapumista. Taisteluosasto voisi myös väliaikaisesti tukea esimerkiksi YK:n kriisinhallintaoperaation toimintaa alueella, jossa tilanne on äkillisesti vaikeutunut, tai tukea humanitaaristen kuljetusten perille toimittamista. Toiminta-alueen osalta taisteluosastokonsepti määrittelee operaation ohjeellisena suunnitteluetäisyytenä 6000 kilometriä Brysselistä. Konseptin mukainen taisteluosaston operaation enimmäiskesto on neljä kuukautta. Viime kädessä se, missä ja miten taisteluosastoa käytetään, on poliittinen päätös. EU:n taisteluosastoja ei ole toistaiseksi käytetty kriisinhallintaoperaatioissa tai niitä tukevassa toiminnassa. Niiden merkitys sotilaallisten suorituskykyjen ja yhteistoimintakyvyn kehittämisessä ja ylläpitämisessä on kuitenkin vakiintunut.

Kunkin taisteluosaston valmiusvuoro kestää konseptin mukaan puoli vuotta, ja kerrallaan EU:lla on valmiudessa lähtökohtaisesti kaksi taisteluosastoa. Vuonna 2020 valmiudessa on ensimmäisellä

vuosipuoliskolla Kreikan johtama taisteluosasto, johon osallistuvat lisäksi Bulgaria, Kypros, Romania, Serbia ja Ukraina. Lisäksi Ranska täyttää valmiusvuoron ollen varalla ensimmäisellä vuosipuoliskolla. Toisella vuosipuoliskolla Saksan johtaman taisteluosaston lisäksi valmiusvuorossa on Italian johtama valmiuosasto, johon osallistuvat lähtökohtaisesti Italia, Kreikka, Espanja ja Portugal, mutta näistä Italian ja Portugalin osallistuminen odottaa vielä kansallista poliittista päätöstä. EU:n jäsenmaat ja niitä tukevat kolmannet maat ovat eri kokoonpanoissaan luvanneet ainakin alustavasti taisteluosastoja valmiusvuoroihin vuoden 2025 puoliväliin saakka, mutta useita valmiusvuoroja on vielä täyttämättä.

EU:n taisteluosastojen käytettävyys

EU:n taisteluosastoja ei ole toistaiseksi käytetty kriisinhallintaoperaatioissa, eli taisteluosastokonsepti ei ole toteuttanut keskeisintä tarkoitustaan nopeasta reagoinnista kriisinhallinnassa. Keskeisimmät syyt tälle ovat olleet yhtenäisen poliittisen tahdon puute, taloudellisen taakanjaon kysymykset ja kysymys valmiusvuorossa olevan taisteluosaston sopivuudesta ajankohtaisen kriisinhallintaoperaation hoitamiseen. Yhtenäisen tilannekuvan muodostaminen on osoittautunut hankalaksi ja tämänkin johdosta EU:n yksimielistä kantaa taisteluosaston käytöstä puhkeavaan kriisiin tai konfliktiin ei ole saavutettu. Taisteluosaston käytön toinen merkittävä kynnyskysymys on operaatioihin liittyvät kustannukset ja kysymys taloudellisesta taakanjaosta. Mahdollisen operaation kustannukset lankeavat pitkälti taisteluosastoon osallistuville maille, kuten muissakin kriisinhallintaoperaatioissa. EU:n sotilaallisen kriisinhallinnan yhteisrahoituksesta eli ns. Athena-mekanismista maksetaan vain operaation esikuntakustannukset, tukitoimintoja ja osa strategisista kuljetuskustannuksista sekä erillisellä päätöksellä mm. tiedustelutukea ja eräitä kriittisiä tukitoimia. Eurooppa-neuvoston päätelmissä kesäkuulta 2017 todetaan Eurooppa-neuvoston olevan yhtä mieltä siitä, että taisteluosastojen käyttö olisi rahoitettava pysyvästi EU:n hallinnoimasta Athena-järjestelmästä yhteisenä kustannuksena. Athena-mekanismiin uudistamisesta tällä tavoin ei kuitenkaan ole päästy yhteisymmärrykseen.

Taisteluosastojen käytettävyyden parantamiseksi EU:ssa on keskusteltu joustavuuden lisäämisestä ns. modulaarisuuden avulla. Vaikka jokaisen valmiudessa olevan taisteluosaston tulee periaatteessa kyetä toimimaan kaikissa tehtävissä, käytännössä jokaisella taisteluosastolla on omat vahvuutensa ja heikkoutensa, samoin kuin jokaisella kriisillä omat erityisvaatimuksensa. Modulaarisuuden avulla valmiudessa oleviin taisteluosastoihin voitaisiin liittää tarvittavia osia ja erikoiskykyjä halukkaista jäsenmaista sekä edesauttaa tiettyjen toimintojen siirtämistä esimerkiksi edelliseltä valmiudessa olevalta taisteluosastolta tai seuraavalle taisteluosastolle. Myös taisteluosastojen etukäteissuunnittelua on kehitetty, samoin kuin tiiviimpää yhteydenpitoa yhtä aikaa ja peräkkäin valmiudessa olevien taisteluosastojen välillä sekä taisteluosastojen ja EU-instituutioiden välillä.

Käynnissä on varsin alustava keskustelu siitä, voitaisiinko taisteluosastoja käyttää reservinä EU:n operaatioissa. Asia nousi keskusteluun viime vuonna, kun Althea-sotilasoperaation komentaja esitti taisteluosaston käyttöä strategisena reservinä operaatioissa. Perusteena tälle oli Yhdistyneen kuningaskunnan lähteminen operaatiosta EU-eron seurauksena. Asiaa on käsitelty toistaiseksi sotilaallisesta, mutta ei lainsäädännöllisestä tai poliittisesta näkökulmasta, eikä myöskään kustannusten osalta.

Suomen näkemyksen mukaan EU:n toimintakyvyn kannalta on oleellista, että EU:lla on aito valmius käyttää nopean toiminnan kykyä. Suomi on johdonmukaisesti puoltanut taisteluosaston käyttöä ja osallistunut valmiusvuoroihin kuusi kertaa. Kyse on myös EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämistä ja olemassa olevien instrumenttien hyödyntämisestä tähän tarkoitukseen. Suomi on tukenut teknisiä, taisteluosastojen käytettävyyden lisäämiseen tähtääviä uudistuksia. Modulaarisuuden lisääminen on nähty perusteltuna, huomioiden samalla tarve ylläpitää taisteluosaston kykyä toimia kaikissa sille asetetuissa tehtävissä. Suomi on myös suhtautunut myönteisesti yhteisrahoituksen lisäämiseen EU:n sotilaallisessa kriisinhallinnassa, ml. taisteluosastojen osalta.

Arviot ja kokemukset osallistumisesta taisteluosastoihin

Arvioitaessa Suomen osallistumista kansainväliseen sotilaalliseen kriisinhallintaan huomioidaan toisaalta ulko- ja turvallisuuspoliittinen näkökulma ja toisaalta käytännön hyödyt Suomen kansallisen puolustuskyvyn kannalta. Taisteluosastotoimintaan osallistuminen on osa Suomen johdonmukaista panosta EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämiseen ja toimeenpanoon sekä konkreettinen panos EU:n puolustusulottuvuuden vahvistamiseen. Kansallisen puolustuksen näkökulmasta EU:n taisteluosastoihin osallistuminen on tukenut puolustusvoimien suorituskykyjen ja yhteistoimintakyvyn kehittämistä. Taisteluosasto-osallistuminen myös edesauttaa kahden- ja monenvälisen puolustusyhteistyön syventämistä keskeisten kumppanimaiden kanssa.

Osallistumista puoltaa myös se, että Suomi tavoittelee EU:n pysyvän rakenteellisen yhteistyön kunnianhimoista toimeenpanoa, ja tähän yhteistyöhön sisältyy taisteluosastojen käyttöä koskeva sitoumus. Pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön osallistuvien maiden odotetaan sitoutuvan osallistumaan taisteluosastojen valmiusvuoroihin merkittävällä tavalla. Sitoumuksessa 12 todetaan: ”Joukkojen käytettävyyden ja toimintavalmiuden osalta osallistuvat jäsenvaltiot sitoutuvat: Osallistumaan merkittävällä tavalla EU:n taisteluosastojen toimintaan vahvistamalla voimavaratarjoukset periaatteessa vähintään neljä vuotta etukäteen, noudattaen EU:n taisteluosastojen toiminta-ajatuksen mukaista valmiusaikaa, täyttämällä velvollisuuden toteuttaa EU:n taisteluosastojen harjoituksia EU:n joukkokokonaisuuksia varten (kehysvaltiona) ja/tai osallistumalla näihin harjoituksiin (kaikki EU:n taisteluosastoihin osallistuvat EU:n jäsenvaltiot)”.

Suomi osallistui vuosina 2007 ja 2011 Saksan ja Alankomaiden johdolla muodostettuihin taisteluosastoihin, vuosina 2008, 2011 ja 2015 Ruotsin johtamiin pohjoismaisiin taisteluosastoihin sekä vuonna 2016 Yhdistyneen kuningaskunnan johtamaan taisteluosastoon.

Suomen kokemukset aiemmasta EU:n taisteluosasto-osallistumisesta ovat myönteisiä. EU:n taisteluosastojen merkitys Suomen kriisinhallintavalmiuksien ja puolustusvoimien suorituskykyjen kehittämisessä ja ylläpitämisessä on tärkeä. Yleisesti ottaen nopean toiminnan joukkojen samoin kuin kansainvälisen koulutus- ja harjoitustoiminnan merkitys on viime vuosina korostunut asevoimien suorituskykyjen ja yhteistoimintakyvyn kehittämisessä ja ylläpitämisessä. Tämä kehitys vahvistuu edelleen tulevaisuudessa. Erityisesti viimeaikaiset kriisit ovat osoittaneet, että puolustuksen kyky ja valmius reagoida nopeasti kehittyviin ja vaikeasti ennustettaviin turvallisuusuhkiin on keskeistä. Suomen osallistuminen nopean toiminnan joukkojen toimintaan tukee myös tätä tavoitetta. Vaikka taisteluosastoja ei ole käytetty, valmiusvuoroissa ollut koulutettua suomalaishenkilöstöä on käytetty kriisinhallintaoperaatioissa valmiusvuoron jälkeen.

Saksan johtama taisteluosasto 2020 ja Suomen osallistuminen taisteluosastoihin jatkossa

Saksan johtama taisteluosasto täyttää EU:n taisteluosastokonseptin mukaiset vaatimukset ja on valmiusvuoron alkaessa kykenevä toteuttamaan mahdolliset kriisinhallintatehtävät. Taisteluosasto muodostuu esikuntaosista, maahanlaskupataljoonasta, lääkintäpataljoonasta sekä huoltopataljoonasta. Suomen asettama panssaritiedusteluosasto on ainoa taisteluosaston esikunnan alaisuudessa oleva tiedusteluosa. Taisteluosaston kokonaisvahvuus on noin 4 100 sotilasta, joista suurin osa, noin 2 500 sotilasta on Saksasta. Taisteluosaston ytimen muodostaa ilmakuljetteen mekanisoitu pataljoona, jonka vahvuus on noin 2 000 sotilasta. Muiden osallistuvien maiden asettamat joukot ovat vahvuudeltaan noin 15-300 sotilasta. Saksan jälkeen suurin osallistuja on Itävalta noin 550 sotilaalla.

Suomen asettama osasto muodostuu panssaritiedustelujoukkueesta (60), minilennokkiryhmästä (9, osa panssaritiedustelujoukkuetta), huolto-osasta (10, kansallinen tukielementti) sekä esikuntaupseereista. Kokonaisvahvuus on 82 sotilasta. Suurin osa henkilöstöstä on reserviläisiä. Esikuntaupseerit sekä eri osastojen johtajat ja/tai varajohtajat ovat puolustusvoimien palkattua henkilöstöä.

Saksan johtaman taisteluosaston koulutus on sujunut suunnitelman mukaan aina COVID-19 epidemian puhkeamiseen asti. Suomalaisen pääjoukon koulutus aloitettiin 2.1.2020 Porin prikaatissa Säykylässä. Koulutusvaihe kestää noin neljä kuukautta päättyen huhtikuun lopussa. Valmiusvaiheeseen siirrytään 1.7.2020. Suomen osaston oli määrä osallistua European Challenge 2020 -harjoitukseen

Saksassa, mutta osallistuminen peruttiin 11.3.2020 juuri ennen harjoitukseen siirtymistä, koska harjoitusalue olisi ollut lähellä epidemia-alueita. Saksassa perutun harjoituksen korvaava kansallinen harjoitus järjestettiin 13.3.-1.4.2020. Joukon suorituskyvyn arvioinnissa kansallisesti hyödynnetään Naton NEL1-tason arviointikriteeristöä. NEL1-arvioinnin keskeisin läpäisyvaatimus on riittävän yhteensopivuuden varmistaminen Nato-maiden joukkojen kanssa. Saksan harjoituksen peruuntuminen ei vaikuta joukon asettamiseen korkeaan valmiuteen 1.7.2020 alkaen. Suomalaiseen joukkoon kuuluvat monikansalliseen esikuntaan sijoitetut esikuntaupseerit osallistuvat mahdollisesti jatkokoulutukseen tai omaan tehtävään liittyvään korvaavaan harjoitukseen valmiusaikana.

Kansallista toimintamallia EU:n taisteluosaston valmiusvuoroihin osallistumisen osalta on kehitetty ja kevennetty osallistumiskokemusten karttuessa. Tavoitteena on ollut valmistautumisen ja koulutuksen tehostaminen sekä kustannussäästöt. Tämän mukaisesti valmiusvuoroihin pyritään asettamaan vain sotilaallisen kriisinhallinnan joukkorekisterin mukaisia, valmiiksi koulutettuja ja varustettuja joukkoja. Valmiusvuoroihin asetettavat joukot osallistuvat vain johtovaltion järjestämiin harjoituksiin ja näitä täydentäviin välttämättömiin kansallisiin harjoituksiin riittävän suorituskyvyn saavuttamiseksi ja todentamiseksi. Kevennetyn toimintamallin mukaisesti henkilöstöä ei oteta koulutus- ja valmiusaikana kriisinhallinnan palvelussuhteeseen, vaan tämä tapahtuisi vasta mahdollisen operaation käynnistyessä. Mikäli henkilöstön riittävän osaamisen varmistamiseksi ja henkilöstön sitouttamisen kannalta on kuitenkin välttämätöntä, henkilöstöä voidaan ottaa palvelussuhteeseen koulutusjaksojen tiiviimmän vaiheen ajaksi.

Tällä hetkellä ei ole käynnissä keskustelua tai valmistelua Saksan johtaman taisteluosaston käyttämisestä sen valmiusvuoron aikana. Taisteluosaston lähettämisestä operaatioon päättävät EU:n jäsenmaat, ja valmiudessa olevan osaston johtovaltiolla on tärkeä rooli päätöksen valmistelussa. Tässä vaiheessa on vaikea arvioida, olisiko EU:ssa vuoden 2020 toisella puoliskolla edellytyksiä tehdä päätös käyttöönotosta ajankohtaisessa kriisissä.

Suunnitelmia osallistumisesta EU:n taisteluosastoihin vuosina 2021-2025 ei toistaiseksi ole.

Taisteluosaston käyttöä koskeva päätöksenteko kansallisesti ja EU:ssa

Päätös valmiudessa olevien joukkojen käyttämisestä EU:n operaatioissa on aina kansallinen. Suomessa tehdään päätös suomalaissotilaiden lähettämisestä operaatioon osana EU:n taisteluosastoa sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain mukaisesti. EU:n taisteluosastojen mahdollista käyttöä koskevat kansalliset päätökset olisi tarpeen tehdä ja ne valmistaudutaan tekemään nopeammin kuin päätökset osallistumisesta muihin sotilaallisiin kriisinhallintaoperaatioihin. Tästä johtuen ennen valmiusosaston korkeaan valmiuteen asettamista koskevan ratkaisuehdotuksen tekemistä valtioneuvoston on sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain 3 §:n 3 momentin mukaisesti kuultava eduskuntaa antamalla sille asiasta selonteko. Selonteon eduskuntakäsittelyn jälkeen tasavallan presidentti tekee valtioneuvoston ratkaisuehdotuksesta päätöksen sotilasosaston asettamisesta korkeaan valmiuteen. Korkeaan valmiuteen asettaminen koskee ensisijaisesti varautumista nopeutettuun kansalliseen päätöksentekomenettelyyn taisteluosaston mahdollisessa käyttötilanteessa. Tämän lisäksi puolustusvoimat varautuu käynnistämään annetun tehtävän osana Saksan johtamaa taisteluosastoa. Tämän johdosta valmiusosastoon kuuluvat sotilaat ovat antaneet vapaaehtoisen palvelusitoutumussopimuksen, jonka mukaisesti he ovat korkean valmiuden aikana viiden päivän lähtövalmiudessa osallistumaan mahdolliseen operaatioon.

EU:n neuvoston päätös taisteluosaston käytöstä operaatioissa edellyttää kaikkien jäsenmaiden yksimielisyyttä. Suomen kanta koskien EU-operaation perustamista ja käynnistämistä valmistellaan vakiintuneiden menettelyjen mukaisesti. Lähtökohtana on toiminta YK:n turvallisuusneuvoston valtuutuksella, vaikka YK:n mandaatti ei olekaan ehdoton edellytys operaation käynnistämiseksi. EU:n neuvoston päätös EU:n taisteluosaston käytöstä tehdään moniportaisesti. Jäsenmaiden edustajista koostuva poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea (COPS) tekee päätöksen siitä, että EU:n toimia pidetään tarpeellisina, ja että unioni valmistautuu käyttämään taisteluosastoa. Käytännössä jo ennen tätä vaihetta kuultaisiin valmiusvuorossa olevia maita. Seuraavassa vaiheessa EU:n neuvosto hyväksyy kriisinhallintakonseptin. Kriisinhallintakonseptin hyväksymisen jälkeen EU:n neuvosto päättää operaation käynnistämisestä.

Tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan yhteisen kokouksen käsiteltäessä Suomen osallistumista operaatioon valmiusosastolla valtioneuvosto kuulee asiasta sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain 3 §:n 3 momentin mukaisesti eduskunnan ulkoasiainvaliokuntaa. Tämän jälkeen tasavallan presidentti tekee lain 2 §:n 1 momentin mukaisesti valtioneuvoston ratkaisuehdotuksesta päätöksen Suomen osallistumisesta operaatioon.

Taloudelliset vaikutukset

Suomen osallistumisen koulutus- ja perustamisvaiheen sekä valmiusajan kustannukset on huomioitu sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoissa vuosien 2019 ja 2020 talousarvioissa ja vuoden 2021 osalta valtionalouden määrärahaehyksissä. Nämä perustamisesta, koulutuksesta ja valmiudesta koituvat kulut ovat yhteensä 5,7 miljoonaa euroa. Ulkoministeriön pääluokasta (momentti 24.10.20) katetaan koulutus- ja harjoituskustannukset, valmiusajan varallaolokorvaus sekä materiaalin hankintakustannukset ja puolustusministeriön pääluokasta (momentti 27.30.20) palkkaus- ja muut henkilöstökustannukset. Ulkoministeriön pääluokan sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoissa kustannusten kattamiseen on varattu yhteensä 5,3 miljoonaa euroa ja puolustusministeriön pääluokan sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoissa 0,4 miljoonaa euroa.

Taisteluosaston mahdolliseen käyttöön operaatioissa liittyviin kustannuksiin ei ole varauduttu vuoden 2020 talousarvioesityksessä. Valmisteltaessa kansallista päätöstä taisteluosaston lähettämisestä operaatioon tarvittava rahoitus haettaisiin lisätalousarvioteitse tai mikäli määrärahaa olisi, niin operaatio esitettäisiin katettavaksi momenttien varalla-kohdista. Suuntaa antava kustannusarvio Suomen osallistumisesta neljän kuukauden taisteluosasto-operaatioon noin 80 hengen osastolla olisi yhteensä noin 13,5 - 34,5 miljoonaa euroa. Tästä UM:n pääluokan osuus olisi noin 2,5 miljoonaa euroa ja PLM:n pääluokan osuus noin 11-32 miljoonaa euroa. Kustannukset tarkentuisivat operaation suunnittelun myötä. Suuri vaihteluväli PLM:n pääluokan kustannuksissa johtuu siitä, että kustannukset vaihtelevat merkittävästi sen mukaan, missä operaatio toteutettaisiin. Mikäli operaatioalueelle jouduttaisiin siirtämään joukko kalustoineen ilmateitse, kustannukset olisivat huomattavasti korkeammat verrattuna maitse tai meritse tehtävään kuljetukseen. Esimerkiksi mikäli suomalainen joukko kalustoineen siirretään merikuljetuksin suoraan operaatioalueelle ja pystytään tukeutumaan valmiisiin tukikohtiin, olisivat PLM:n pääluokasta maksettavat kustannukset 11 miljoonaa euroa. Mikäli suomalainen joukko kalustoineen siirretään lentokuljetuksin esimerkiksi Afrikkaan ja tuodaan sieltä pois neljän kuukauden operoinnin jälkeen, olisi PLM:n pääluokasta maksettava kustannus 32 miljoonaa euroa.